

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ: ОБМІН ДОСВІДОМ

УДК 343.3

DOI <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2022-1-5-23>

Анісімов Дмитро Олексійович,

доктор філософії в галузі права

(Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, м. Дніпро)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2893-8343>

КОМПАРАТИВІСТСЬКЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ДОСВІДУ ОКРЕМИХ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН ЩОДО КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРОТИПРАВНИЙ ВПЛИВ НА РЕЗУЛЬТАТИ ОФІЦІЙНИХ СПОРТИВНИХ ЗМАГАНЬ

У статті проведено компаративістське дослідження досвіду окремих зарубіжних країн щодо кримінальної відповідальності за протиправний вплив на результати офіційних спортивних змагань. Наголошено на доцільності компаративних досліджень під час розгляду будь-яких заборонних кримінально-правових норм українського законодавства. З'ясування спільного, відмінного та унікального у зарубіжних кримінальних законодавствах може відкрити перспективи удосконалення вітчизняного кримінального законодавства, а також попередити рух законодавця у хибному напрямку. У роботі було встановлено, що у низці досліджуваних країн взагалі відсутня спеціальна кримінально-правова норма, яка б передбачала кримінальну відповідальність за протиправний вплив на результати офіційних спортивних змагань. Відповідальність за протиправні діяння у сфері спорту настає у такому разі за нормою, що встановлює покарання за корупційні діяння.

Ключові слова: зарубіжний досвід, спортивні змагання, корупція, fair play.

Постановка проблеми. З набуттям Україною незалежності в 1991 році спортивна діяльність насамперед забезпечується Конституцією України. Згідно зі ст. 3 Конституції України права і свободи людини та їхні гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава дбає про розвиток фізичної культури і спорту, про що ідеться у ст. 49. Спираючись на Основний Закон країни, 3 листопада 2015 року Верховна Рада України прийняла Закон України «Про запобігання впливу корупційних правопорушень на результати офіційних спортивних змагань» (Закон України № 743-VIII від 03.11.2015 р.), котрий спрямований на запобігання впливу на результати офіційних спортивних змагань корупційних правопорушень та порушень, пов'язаних із корупцією у сфері спорту. Зазначений Закон визначає засади, особливості суб'єктів і заходів запобігання та виявлення зазначених порушень і усунення їхніх наслідків, а також відповідальність за них.

Даний нормативно-правовий акт передбачає внесення до КК України ст. 369-3, яка має на меті боротьбу з протиправним впливом на результати офіційних спортивних змагань. Прийняття Закону та змін до КК України показує неабияку увагу до питання протиправних діянь у спорті з боку законодавчої гілки влади України. Однак, попри безліч інформаційних повідомлень в за-

собах масової інформації щодо вчинення протиправних діянь у сфері спорту, за весь час існування ст. 369-3 КК України ще не було притягнуто до кримінальної відповідальності жодної особи.

З огляду на це під час встановлення проблем застосування заборонної кримінально-правової норми в нагоді стають компаративні дослідження для з'ясування спільного, відмінного або унікального досвіду зарубіжних країн щодо встановлення кримінальної відповідальності за ті чи інші суспільно небезпечні діяння.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідженням зарубіжного досвіду кримінальної відповідальності за протиправний вплив на результати офіційних спортивних змагань займалися такі вчені: Д.О. Анісімов, А.О. Данилевський, І.Б. Медицький, В.В. Сокурєнко, В.В. Шаблістий та інші. Однак, визнаючи внесок зазначених вчених у вирішення окремих проблем кримінальної відповідальності за протиправний вплив на результати офіційних спортивних змагань, необхідно зазначити, що проведені дослідження характеризуються фрагментарністю та не претендують на вичерпність. Так, предметом дослідження Д.О. Анісімова та В.В. Шаблістого виступали лише окремі зарубіжні країни (Азербайджан, Вірменія, Грузія та Естонія) [1–2]. А.О. Данилевський досліджував лише КК

Білорусі. В.В. Сокурєнко досліджував напрямок кримінологічної характеристики та протидії злочинності у сфері фізичної культури і спорту [3]. У поле зору І.Б. Медицького потрапили Азербайджан, Білорусь, Вірменія, Грузія, Киргизстан, Латвія, Литва, Молдова, Росія та Таджикистан [4].

Мета статті полягає у встановленні досвіду окремих зарубіжних країн щодо кримінальної відповідальності за протиправний вплив на результати офіційних спортивних змагань у разі відсутності спеціальної кримінально-правової норми, яка передбачала б кримінальну відповідальність саме за це суспільно небезпечне діяння.

Виклад основного матеріалу. Орієнтація України на європейську та євроатлантичну інтеграцію вимагає проведення широкомасштабних реформ, що мають на меті забезпечення наближення до відповідних міжнародних стандартів [5, с. 11]. Удосконалення норм кримінального права України в такому разі передбачає врахування позитивних здобутків норм кримінальних законів зарубіжних країн. З огляду на це виникає необхідність у використанні компаративістського (порівняльного) методу дослідження, адже саме порівняльний метод вже багато поколінь дослідників використовують для вивчення та вдосконалення норм кримінального законодавства [1, с. 158].

Визначення схожості та відмінності кримінальних кодексів України й більшості інших держав Європи має закономірний характер. Схожість стосується структури Загальної й Особливої частин цих кодексів, змісту багатьох інститутів і конкретних положень кримінального права. Це свідчить про розвиток кримінального законодавства в зазначених державах під впливом: однакових чинників політичного, економічного, соціального, культурного, правового характеру тощо; відповідних актів міжнародного та загальноєвропейського законодавства; взаємних запозичень [6, с. 98–99].

Особливо затребуваним таке дослідження є з огляду на те, що сьогодні відмова від вузьколасового підходу в порівняльно-правових дослідженнях передбачає ознайомлення з позитивним досвідом, накопиченим у зарубіжному кримінальному праві, а отже, збільшується можливість його використання (звісно, не механічного) у вітчизняних умовах [7, с. 181–182]. З метою удосконалення та гармонізації кримінального законодавства України із законодавством, розробленим у межах РС, ЄС, ООН, з урахуванням принципів і традицій національної правової системи можуть бути запозичені навіть конкретні положення європейських держав, як зазначає М.І. Хавронюк [8].

Реальністю сьогодення є взаємний зв'язок елементів національної кримінально-правової системи не лише між собою, а й із відповідними елементами зарубіжних кримінально-правових систем: українська доктрина кримінального права існує і розвивається з урахуванням відомих нам досягнень зарубіжної доктрини кримінального права, правильних та помилкових рішень кримінально-правової політики й положень кримінального законодавства інших держав; новели в українському кримінальному законодавстві з'являються часто під впливом апробованих на практиці положень законодавства інших держав або результатів наукових досліджень зарубіжних учених; кримінально-правові норми в Україні застосовуються з огляду на те, як аналогічні норми застосовуються в інших державах; учені-криміналісти з різних країн на міжнародних конференціях діляться між собою досвідом викладання кримінального права як навчальної дисципліни; населення різних країн, буваючи за кордоном особисто або отримуючи зі ЗМІ зарубіжні новини з-за кордону, не лише дивується кримінально-правовій культурі населення інших країн, а часто й переймає її найкращі зразки та підштовхує національних законодавців до певної зміни законодавства про кримінальну відповідальність [11, с. 18–19]. Уряди благополучних сусідніх (і не лише сусідніх) країн

селення різних країн, буваючи за кордоном особисто або отримуючи зі ЗМІ новини з-за кордону, не лише дивується кримінально-правовій культурі населення інших країн, а часто й переймає її найкращі зразки та підштовхує національних законодавців до зміни тих чи інших законів про кримінальну відповідальність [9, с. 298–299].

Погоджуємося з науковцем, що з метою вдосконалення норм кримінального права України необхідно враховувати тільки позитивні здобутки норм кримінальних законів. Для цього необхідне використання компаративістського (порівняльного) методу дослідження.

М.І. Панов і Н.О. Гуторова пишуть, що даний метод дозволяє вийти за межі своєї національної правової системи, розширити бачення можливих моделей і конструкцій [7, с. 181], проаналізувати проблеми юридичної науки та практики з кримінального права інших держав, розширити рамки юридичних пошуків, здійснити обмін правовою інформацією, науковими ідеями, врахувати як позитивний, так і негативний юридичний досвід у законотворчості й у правозастосуванні, а також дозволяє використати встановлене позитивне правове регулювання з указаних проблем і сформулювати пропозиції з вдосконалення чинного кримінального законодавства і практики його застосування [10, с. 303].

М.І. Хавронюк також зазначає, що яскрава відмінність українського кримінального законодавства та кримінального законодавства більшості інших держав Європи і світу полягає в дуалізмі першого, коли кримінально-правові норми містяться не лише в КК України, а і в інших законах і навіть підзаконних актах. Водночас ідеться не лише про спеціальні закони, якими регулюються питання кримінальної відповідальності військовослужбовців або неповнолітніх. У багатьох державах існують спеціальні закони, присвячені кримінальній відповідальності колективних суб'єктів, а також відповідальності за злочини у таких сферах: економіки, фінансів загалом і недозволеної конкуренції, відмивання капіталів; обігу наркотиків, психотропних і отруйних речовин; обігу зброї; порнографії; діяльності засобів масової інформації; довкілля й захисту моря; судноплавства; дорожнього руху тощо [8, с. 159; 9, с. 319].

Так, кримінально-правовою реальністю є взаємний зв'язок елементів національної кримінально-правової системи не лише між собою, а й відповідними елементами зарубіжних кримінально-правових систем: українська доктрина кримінального права існує й розвивається з урахуванням відомих досягнень зарубіжної доктрини кримінального права, правильних та помилкових рішень кримінально-правової політики і кримінального законодавства інших держав; новели в українському кримінальному законодавстві з'являються часто під впливом апробованих на практиці положень законодавства інших держав або результатів наукових досліджень зарубіжних учених; кримінально-правові норми в Україні застосовуються з огляду на те, як аналогічні норми застосовуються в інших державах; учені-криміналісти з різних країн на міжнародних конференціях діляться між собою досвідом викладання кримінального права як навчальної дисципліни; населення різних країн, буваючи за кордоном особисто або отримуючи зі ЗМІ зарубіжні новини з-за кордону, не лише дивується кримінально-правовій культурі населення інших країн, а часто й переймає її найкращі зразки та підштовхує національних законодавців до певної зміни законодавства про кримінальну відповідальність [11, с. 18–19]. Уряди благополучних сусідніх (і не лише сусідніх) країн

мають розуміти: наша бідність, наша корупція, наша аморальність впливають на їхнє населення так само, як, скажімо, гангстерський Гарлем у свій час впливав на Нью-Йорк, а сицилійська мафія на всю Італію [12, с. 43].

У більшості країн світу законодавство ставить на перший план забезпечення прав і свобод людини. Це зі свого боку зумовлює регулювання суспільних відносин шляхом встановлення кримінальних норм.

Так, у Європейському Союзі, як і в окремих державах, система гарантій прав і свобод людини, її безпечного існування включає в себе три основні складові частини:

1) по-перше, інституційні гарантії, пов'язані із функціонуванням органів, діяльність яких спрямована на охорону й захист порушених прав;

2) по-друге, процесуальні гарантії, які реалізуються у разі здійснення правосуддя. Зокрема, це стосується кримінального процесу;

3) по-третє, матеріальні гарантії у вигляді норм матеріального права, які спрямовані на компенсацію збитків та іншої шкоди, яка спричинена порушенням права [13, с. 4–5].

М.В. Олійник та І.І. Башта зазначають, що слід більш активно використовувати вітчизняний і зарубіжний досвід, розширювати міжнародне співробітництво у сфері антикорупційної політики. У сфері фізкультури і спорту доцільно створити систему антикорупційного контролю, яка включала б парламентський, судовий, фінансовий, відомчий, громадський контроль, прокурорський нагляд. Учені вважають, що тільки скоординована робота всіх держав з використанням різних форм співпраці, заснована на взаємодопомозі й довірі, дасть змогу досягти серйозних результатів у боротьбі з коруп-

цією у сфері спорту, що, своєю чергою, сприятиме досягненню високих результатів спортсменів усього світу, заснованих на чесності і прозорості шляхів і способів їх досягнення [14, с. 174; 15, с. 123].

У ході дослідження було встановлено, що в низці кримінальних законодавств зарубіжних країн відсутня спеціальна кримінально-правова норма, що встановлює кримінальну відповідальність за протиправний вплив на результати офіційних спортивних змагань. До них, зокрема, можна віднести: КК Австралії, Республіки Австрія, Аргентинської Республіки, Королівства Бельгія, Республіки Болгарія, Королівства Данія, Пенітенціарний кодекс Естонської Республіки, Королівства Іспанія, закони про ісламські кримінальні покарання Ісламської Республіки Іран, Республіки Казахстан, Киргизької Республіки, Китайської Народної Республіки, Республіки Корея (Південна Корея), Королівства Нідерланди, Федеративної Республіки Німеччина, Королівства Норвегія, Республіки Польща, Королівства Таїланд, Турецької Республіки, Республіки Туркменістан, Республіки Узбекистан, Французької Республіки, Республіки Швейцарія, Королівства Швеція та Японської Держави. Проте відсутність спеціальної кримінально-правової норми, яка б встановлювала кримінальну відповідальність за протиправний вплив на результати офіційних спортивних змагань, компенсується за рахунок загальнокорупційної відповідальності.

Висновки. Перспективним напрямом подальших досліджень вважаємо більш детальний огляд кримінальних законодавств зарубіжних країн щодо виявлення спільного, відмінного або унікального в кримінально-правових нормах, які встановлюють відповідальність за корупційні правопорушення.

Список використаних джерел

1. Анісімов Д.О. Зарубіжний досвід окремих країн щодо кримінальної відповідальності за протиправний вплив на результати офіційних спортивних змагань. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2020. Випуск 1 (30). С. 158–162. DOI: [https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i1\(30\).537](https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i1(30).537).
2. Anisimov D.O., V.V. Shablistiy. Doping as a global problem of the 21st century on account of its illegal influence on the results of official sports competitions. *Wiadomości lekarskie*. Volume LXXIV, issue 11 part 2, November 2021. P. 3092–3097. DOI: <https://doi.org/10.36740/WLek202111239>.
3. Сокуренок В.В. Кримінологічний аналіз стану протиправного впливу на результати офіційних спортивних змагань в Україні. *Європейські перспективи*. 2019. № 3. С. 114–120.
4. Медичний І.Б. Кримінально-правова політика охорони результатів офіційних спортивних заходів: компаративний аспект. *Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника*. 2022. С. 57–68.
5. Фоменко А.Є. Досвід європейських країн у сфері надання адміністративних послуг правоохоронними органами. *Актуальні проблеми державотворення, правотворення та правозастосування* : матеріали наукового семінару, м. Дніпро, 10.12.2020 р. С. 11–14.
6. Кримінальна відповідальність за ухилення від призову за мобілізацією : монографія / за заг. ред. д-ра юрид. наук доц. В.В. Шаблістого. Дніпро : Видавець «Біла К.О.», 2019. 136 с.
7. Берило О. Кримінальне законодавство зарубіжних країн про відповідальність за ненадання допомоги хворому медичним працівником. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 8. С. 181–185.
8. Хавронюк М.І. Кримінальне законодавство України та інших держав континентальної Європи: порівняльний аналіз, проблеми гармонізації : дис. ... докт. юрид. наук. Київ, 2007. 557 с.
9. Хавронюк М.І. Наукове осмислення правової доктрини та кримінального законодавства зарубіжних країн. *Вісник Асоціації кримінального права України*. 2013. № 1 (1). С. 298–347.
10. Панов М.І., Гуторова Н.О. Методологічні засади дослідження проблем Особливої частини кримінального права. *Проблеми законності*. Вип. 100. Харків : Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого, 2009. С. 291–304.
11. Хавронюк М.І. Кримінально-правова система в Україні у взаємодії із зарубіжними кримінально-правовими системами (частина I). *Вісник Асоціації кримінального права України*. 2015. № 1 (4). С. 18–70.
12. Хавронюк М.І. Кримінально-правова система в Україні у взаємодії із зарубіжними кримінально-правовими системами (частина II). *Вісник Асоціації кримінального права України*. 2015. № 2 (5). С. 9–43.
13. Лихова С.Я. Кримінальна відповідальність за порушення безпеки людини за законодавством держав-учасниць Європейського Союзу : монографія. URL: https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/17979/1/Likhova_S.YA.pdf (дата звернення: 19.04.2023).
14. Олійник М.В., Башта І.І. Міжнародний досвід боротьби з корупційними ознаками у спорті. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції* : науковий збірник. 2019. № 2. С. 171–175.

15. Tertyshnik V., Fomenko A. Legal assistance and protection in criminal proceedings: international standards and integrative doctrine. *Philosophy, economics and law review*. Volume 1, no. 2, 2021. pp. 123–133. DOI: 10.31733/2786-491X-2021-2-123-133.

References

1. Anisimov, D.O. (2020) Zarubizhnyi dosvid okremykh krain shchodo kryminalnoi vidpovidalnosti za protypravnyi vplyv na rezultaty ofitsiinykh sportyvnykh zmathan [Foreign experience of certain countries regarding criminal liability for unlawful influence on the results of official sports competitions]. *Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk*. Vypusk 1 (30). S. 158–162. DOI [https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i1\(30\).537](https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i1(30).537). [in Ukrainian].
2. Dmytro, O. Anisimov, Volodymyr, V. Shablistiy (2021). Doping as a global problem of the 21st century on account of its illegal influence on the results of official sports competitions. *Wiadomości lekarskie*. Volume LXXIV, issue 11 part 2. S. 3092–3097. DOI: <https://doi.org/10.36740/WLek202111239>. [in English].
3. Sokurenko, V.V. (2019) Kryminolohichnyi analiz stanu protypravnoho vplyvu na rezultaty ofitsiinykh sportyvnykh zmathan v Ukraini [Criminological Analysis of the Status of Unlawful Influence on the Results of Official Sports Competitions in Ukraine]. *Yevropeiski perspektyvy*. 2019. № 3. Kharkiv. 2019. S. 114–120. [in Ukrainian].
4. Medytskyi, I.B. (2022) Kryminalno-pravova polityka okhorony rezultativ ofitsiinykh sportyvnykh zakhodiv: komparatyvnyi aspekt [Criminal Law Policy of Protecting the Results of Official Sports Events: A Comparative Aspect]. *Prykarpatskyi natsionalnyi universytet imeni Vasylia Stefanyka*. 2022. S. 57–68. [in Ukrainian].
5. Fomenko, A.Ie. (2020) Dosvid yevropeyskyi krain u sferi nadання administratyvnykh posluh pravookhoronnymy orhanamy [European experience in the provision of administrative services by law enforcement agencies]. *Aktualni problemy derzhavotvorennia, pravotvorennia ta pravozastosuvannia: materialy naukovoho seminaru (DDUVS, 10.12.2020)*. S. 11–14. [in Ukrainian].
6. Kryminalna vidpovidalnist za ukhylennia vid pryzovu za mobilizatsiieiu: monohrafiia [Criminal liability for evasion of mobilization] / za zah. red. d-ra yuryd. nauk. dots. V.V. Shablystoho. Dnipro: Vydavets Bila K.O., 2019. 136 s. [in Ukrainian].
7. Berylo, O. (2019) Kryminalne zakonodavstvo zarubizhnykh krain pro vidpovidalnist za nenadannia dopomohy khvoromu medychnym pratsivnykom [Criminal legislation of foreign countries on liability for failure to provide medical care to a patient by a medical professional]. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo*. № 8. S. 181–185. [in Ukrainian].
8. Khavroniuk, M.I. (2007) Kryminalne zakonodavstvo Ukrainy ta inshykh derzhav kontynentalnoi Yevropy: porivnialnyi analiz, problemy harmonizatsii [Criminal Legislation of Ukraine and Other Continental European States: Comparative Analysis, Problems of Harmonization]: dys. ... dokt. yuryd. nauk. Kyiv. 557 s. [in Ukrainian].
9. Khavroniuk, M.I. (2013) Naukove osmyslennia pravovoi doktryny ta kryminalnoho zakonodavstva zarubizhnykh krain [Scientific understanding of legal doctrine and criminal law of foreign countries]. *Visnyk Asotsiatsii kryminalnoho prava Ukrainy*. № 1 (1). S. 298–347. [in Ukrainian].
10. Panov, M.I., Hutorova, N.O. (2009) Metodolohichni zasady doslidzhennia problem Osoblyvoi chastyny kryminalnoho prava [Methodological Principles of Research on the Problems of the Special Part of Criminal Law]. *Problemy zakonnosti*. Vyp. 100. Kharkiv: Nats. yuryd. akad. Ukrainy im. Ya. Mudroho. S. 291–304. [in Ukrainian].
11. Khavroniuk, M.I. (2015) Kryminalno-pravova systema v Ukraini u vzaiemodii iz zarubizhnymy kryminalno-pravovymy systemamy (chastyna I) [The Criminal Law System in Ukraine in Interaction with Foreign Criminal Law Systems (Part I)]. *Visnyk Asotsiatsii kryminalnoho prava Ukrainy*. № 1 (4). S. 18–70. [in Ukrainian].
12. Khavroniuk, M.I. (2015) Kryminalno-pravova systema v Ukraini u vzaiemodii iz zarubizhnymy kryminalno-pravovymy systemamy (chastyna II) [The Criminal Law System in Ukraine in Interaction with Foreign Criminal Law Systems (Part II)]. *Visnyk Asotsiatsii kryminalnoho prava Ukrainy*. № 2 (5). S. 9–43. [in Ukrainian].
13. Lykhova, S.Ia. (2012) Kryminalna vidpovidalnist za porushennia bezpeky liudyny za zakonodavstvom derzhav – uchashyts Yevropeiskoho Soiuzu [Criminal liability for violation of human security under the legislation of the EU member states]: monohrafiia. Kyiv : Red. zhurn. “Pravo Ukrainy”. “Akademichni pravovi doslidzhennia”. Dod. do yuryd. zhurn. «Pravo Ukrainy». URL: https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/17979/1/Likhova_S.YA.pdf (data zvernennia: 19.04.2023). [in Ukrainian].
14. Oliinyk, M.V., Bashta, I.I. (2019) Mizhnarodnyi dosvid borotby z koruptsiinymy oznakamy u sporti [International experience in combating corruption in sports]. *Aktualni problemy vitchyznianoï yurysprudentsii: nauk. zbirnyk*. № 2. S. 171–175. [in Ukrainian].
15. Volodymyr, Tertyshnik, Andriy, Fomenko (2021) Legal assistance and protection in criminal proceedings: international standards and integrative doctrine. *Philosophy, economics and law review*. Volume 1, no. 2, pp. 123–133. DOI: 10.31733/2786-491X-2021-2-123-133. [in English]

Anisimov Dmytro,

Doctor of Philosophy in Law

(Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs, Dnipro)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2893-8343>

A COMPARATIVE STUDY OF THE EXPERIENCE OF CERTAIN FOREIGN COUNTRIES REGARDING CRIMINAL LIABILITY FOR UNLAWFUL INFLUENCE ON THE RESULTS OF OFFICIAL SPORTS COMPETITIONS

Since Ukraine gained its independence in 1991, sports activities have been primarily ensured by the Constitution of Ukraine. According to Article 3 of the Constitution of Ukraine, human rights and freedoms and their guarantees determine the content and direction of the state's activities. Article 49 provides for the development of physical culture and sports.

Based on the Basic Law of the country, on November 3, 2015, the Verkhovna Rada of Ukraine adopted the Law of Ukraine "On Prevention of Corruption Offenses on the Results of Official Sports Competitions" № 743-VIII of November 3, 2015, which aims to prevent corruption offenses and violations related to corruption in the field of sports from affecting the results of official sports competitions, defines the principles, specifics of subjects and measures to prevent and detect these violations and eliminate their consequences, as well as responsibility for them.

This regulatory act provides for the introduction of Article 369-3 to the Criminal Code of Ukraine, which was aimed at combating unlawful influence on the results of official sports competitions. The adoption of the Law and the amendments to the Criminal Code of Ukraine demonstrate that the legislative branch of Ukraine is paying considerable attention to the issue of illegal acts in sports. However, despite the numerous media reports regarding the commission of unlawful acts in the field of sports, no one has been brought to criminal liability for the entire period of existence of Article 369-3 of the Criminal Code of Ukraine.

In this article, the author conducts a comparative study of the experience of certain foreign countries regarding criminal liability for unlawful influence on the results of official sports competitions. The author emphasizes the expediency of comparative studies when considering any prohibitive criminal law provisions of Ukrainian legislation. Finding out what is common, distinctive and unique in foreign criminal laws may open up areas for improvement of domestic criminal law, and also prevent the legislator from moving in the wrong direction. The article establishes that in a number of the countries under study there is no special criminal law provision providing for criminal liability for unlawful influence on the results of official sports competitions. In this case, liability for unlawful acts in the field of sports is incurred under the rule establishing punishment for corruption.

Key words: *foreign experience, sports competitions, corruption, fair play.*